

Gea Koren, Maria Ratering, John Tamerus.

ZWARTE KOFFIE STERKE VERHALEN

101 politieverhalen, 1001 leerkansen

 Kluwer
a Wolters Kluwer business

Inleiding

Het is overdreven om te denken dat het politievak één grote aanéenschakeling is van moorden, ongelukken, vechtpartijen, branden en burenruzies. Er zijn namelijk even zoveel uren en soms dagen die zich voltrekken met een spoor van verveling en administratie. Toch is er bijna geen beroep denkbaar waarin zoveel bizarre, bijzondere, schokkende en soms tranentrekkende gebeurtenissen elkaar opvolgen alsof het de normaalste zaak van de wereld is.

Dienders vertellen elkaar graag verhalen. Het is een onderdeel van hun cultuur. Het liefst delen ze de verhalen met elkaar. Het is een ongeschreven wet dat hiermee lessen uit het leven en het vak worden doorgegeven. Het vertellen van verhalen is een manier om ervaringen uit te wisselen en respect en identiteit af te dwingen. De verhalen zijn vaak een bron van humor en 'cynisme'. Het liefst wordt het vertellen van verhalen gecombineerd met koffie drinken. In de loop der tijd vervaagt het absolute waarheidsgehalte. Het zijn tenslotte niets voor niets sterke verhalen. Feitelijk gaat het bij al die verhalen ook niet om het absolute waarheidsgehalte. Het gaat veel meer over dieperliggende thema's die de politieman of vrouw bezighouden.

Als schrijvers nodigen we de lezer uit om te lachen, te verbazen, te verwonderen, te denken, te discussiëren en te kijken of er iets zinnigs is uit te halen voor een ieders persoonlijke ontwikkeling. Als we dat met deze sterke verhalen en de overpeinzingen hebben bereikt dan hebben wij ons doel meer dan behaald.

Gea Koren
Maria Ratering
John Tamerus

Deel I

De politie(cultuur)

Dit deel is alleen in het boek zelf opgenomen. Hierin wordt in vogelvlucht de geschiedenis van de politie verteld en waar bepaalde cultuurkenmerken hun oorsprong vinden. Humor, cynisme, macht, eigenwijsheid en creativiteit bijvoorbeeld. Dit deel is vooral geschreven voor de lezers→ die minder bekend zijn met de politie of haar cultuur. Deze informatie geeft een eenvoudig kader voor de volgende delen in het boek.

Voorpublicatie uit Deel II

4 sterke verhalen

De ruggengraat van het boek zijn de 101 verhalen van dienders die dagelijks met beide benen in onze samenleving staan. Het is een bijzonder kijkje achter de schermen van deze bijzondere beroepsgroep. Het zijn de avonturen, emoties en lessen van gisteren en vandaag.

In deze voorpublicatie hebben we vier van de 101 verhalen opgenomen.

1. (1) Koffie

Zware zaken! Ja echt, zware zaken! Op mijn kamer zit ik enorme problemen in de opsporing door te nemen met de officier van justitie. Een totale tegenpool van mij trouwens. Zij zonder enige vorm van daadkracht, altijd enorm doordacht en op zoek naar dure woorden en lange volzinnen. Ik altijd druk, achter elke actie aan jagend en eerlijk is eerlijk, ook wel een beetje impulsief.

Ik heb altijd het gevoel dat ik de zaken van vandaag gisteren al had moeten regelen. Redelijk vermoeiend en ook niet echt goed, denk ik. Troost je. Ik werk er hard aan.

Terwijl we samen dus ernstige problemen in de opsporing door zitten te nemen, word ik om de vier minuten gestoord door iemand die m'n kamer opstormt en zijn of haar probleem het meest urgente van de wereld vindt. Tussendoor gaat de telefoon op m'n bureau en ook m'n gsm meldt zich met grote regelmaat. Ik zie het aan de officier van justitie. Ze ergert zich dood. En nog terecht ook.

Orde denk ik. Orde, rust en orde. Ik pak een A4-tje en schrijf er met grote letters op Niet storen. Met een vriendelijke glimlach vol begrip knik ik naar haar, terwijl ik dat ding op de buitenkant van m'n deur probeer te rammen. Nee, natuurlijk heb ik net weer geen plakband. Na ongeveer twaalf kleine, gele memostickers op de rand blijft hij zitten.... Hoop ik?

Ik ga zo rustig en relaxed mogelijk tegenover haar zitten. Volledig ontspannen schenk ik haar een bak koffie in uit de grote thermoskan die m'n secretaresse net gebracht heeft. Daarna ben ik zelf aan de beurt. Het blijft rustig. We zitten al vijf minuten rustig te praten. Nou ja, eerlijk gezegd zit zij rustig te praten. Ik zit me op te fokken omdat ik de overtuiging heb dat dit gesprek toch nergens toe gaat leiden.

Terwijl de adrenaline door m'n lijf giert, probeer ik uitermate rustig over te komen. Met m'n linkerhand speel ik met m'n gsm. Met m'n rechterhand draai ik de halfvolle beker koffie in het rond, terwijl ik diep nadenk over de manier waarop ik zo snel mogelijk van haar af kom. Iemand klopt op de deur! Gelijktijdig gaat m'n gsm. Shit, vergeten uit te zetten. Met een gejaagde beweging breng ik de gsm naar m'n oor....dacht ik.... Het was een beker koffie, die ik met één grote, impulsieve beweging leeggiet richting m'n oor.

De gsm blijft rustig overgaan in m'n linkerhand. Ik voel de warme koffie via m'n nek, over m'n dikke buik langzaam in mijn broek lopen. Dit is de druppel.... voor de officier. Ik zie dat ze me een verachtelijke blik toe wil werpen, maar dan valt ze huilend van de lach met haar hoofd op tafel.

Ze vindt me nog steeds een overijverig druk mannetje en... Gelijk heeft ze...

WERKTHEMA: GEVANGEN IN PATRONEN

2. (37) Toeval

Op verzoek van de recherche moet Roel aangehouden worden. Roel is een geweldpleger van twee meter en 120 kilo. Hij is zo onberekenbaar als wat en de laatste tijd psychisch nogal de weg kwijt. Goede voorbereiding is het halve werk. Alle sterke mannen van het bureau gaan mee en voor de zekerheid ook even de lokale huisarts met een spuit. Ja, zo'n spuit om hem in één keer mee plat te spuiten. Na officieel overleg hebben we de arts zelfs kunnen overtuigen dat die spuit aangepast moet worden aan zijn omvang en gewicht. Supervorbereiding mag ik wel zeggen.

We beginnen rustig. De grootste agent, ik dus, mag aanbellen en hem vertellen dat hij mee moet. Zoals verwacht heeft hij daar geen zin in. Even op hem inpraten dus. Helaas, dat lukt niet. Dan maar voorzichtig beginnen met het vastpakken. Dat is het onafgesproken sein voor een totale geweldsorgie. Vijf dienders springen op Roel. Eén van hen, de vrij kleine, supertaaie rechercheur, ziet dit alles kennelijk als de ultieme kans om zich op de kaart te zetten. Als een kat springt hij over de rest van de collega's heen en klimt in deze boom van een kerel. Ik hoor klappen, stompen, kreunen, hijgen en ongenueanceerd geschreeuw. Heerlijk, zo'n gladiatorengevecht waarbij niemand meer weet op wie hij staat te rammen of aan wie hij staat te trekken. Na een hoop flink geworstel roept onze dappere rechercheur tegen de dokter *'JA NU!! JA NU!! JA NU!'* De arts rent naar de krioelende hoop mensen en steekt! *Tjakka die zit. NEEEEEE* roept de rechercheur, *'dat is mijn beeeeeee.....'*

Het geweld is net zo plotseling voorbij als het begonnen is. We staan met z'n allen wat na te hijgen. Roel ook! We kijken met z'n allen naar de op de grond zittende rechercheur. De dokter staat over hem heen gebogen en kijkt in zijn glazige ogen. Wat is dat? vraagt een nog hijgende Roel aan me. *'Stevig spuitje om jou plat te spuiten voor het geval je niet mee wil'* zeg ik tegen hem. *'Oh,..... Dan ga ik wel mee'*, zegt Roel met een glimlach. Rustig loopt hij naar de klaarstaande surveillancebus.

WERKTHEMA: CREATIEF SPELEN MET GRENZEN

3. (63) Fouten zijn feestartikelen

Als de dag van gisteren weet ik het nog. Nu ben ik 51 jaar oud. Toen was ik 29. Ik was net kaderlid bij een nog conservatief en hiërarchisch ingestelde rijkspolitie. Als aanloop voor de kaderfunctie mocht ik een heel mooie kadercursus volgen met als stevige module het houden van functioneringsgesprekken.

Ik spreek hier over het jaar 1985. De vorige eeuw dus. Een ander tijdsgewricht met andere sores dan nu. Functioneringsgesprekken! Een grijsgedraaide videoband met daarop de toenmalige nieuwslezeres Maartje van Weegen stond garant voor het hersenspoelen van alle do's en don'ts. Keer na keer kregen we de videoband te zien en door maar te blijven oefenen werd de theorie op mijn harde schijf gebrand. Al wisten veel mensen – en ook ik - toen nog niet wat een harde schijf was.

Ik hield m'n eerste functioneringsgesprek met een toen 52-jarige, door de wol geverfde wachtmeester der rijkspolitie 1e klasse. Natuurlijk was ik stik zenuwachtig. Ik voelde me plotseling heel jong en ik vond hem plotseling héél erg oud. Al enige weken had ik mij grondig voorbereid. Inmiddels was ik er wel uit wat ik wilde gaan zeggen en hoe. Ik zou hem eens vertellen dat de power er weer in 'moest' bij hem. Ik voelde me zelfverzekerder worden. Ja, dat ging ik hem dan ook zeker vertellen!

Ik startte het voor mij onvergetelijke levensgesprek met de voor mij nu nog in mijn oren nagalmende woorden: "... *Wij vinden dat ....*" De direct daarop geformuleerde tegenvraag van mijn collega was: "*Wie is wij*"? Ook toen al stond ik bekend als verbaal assertief. Maar toch?

Ik stond gelijk met m'n mond vol tanden. 'Wij' was ik. Er was helemaal geen wij... Het gesprek lag in één klap dood en stil met deze tegenvraag. Het had ook geen zin meer om door te gaan. Ik voelde me machteloos. Ik voelde me verloren. Ik wilde wel wegkruipen. Even had ik nog de neiging de verbale aanval te kiezen. Ik wilde gelijk hebben! Hoe moest ik verder? Het werd toen die dag niets meer tussen ons. Het kortste functioneringsgesprek in de geschiedenis waarschijnlijk.

Het was een terecht pak slaag. Het zijn van die lessen die je als leidinggevende nodig hebt. Het was maar één moment. Vanaf die tijd vind ik iets. Als ik nu de verbinding kwijt raak, maak ik als het maar even kan de zaken gelijk bespreekbaar. Vanaf dat moment durf ik ook m'n kwetsbaarheid te tonen als ik de fout inga. Ja, op de een of andere manier lukt het me vanaf dat moment net iets beter om verbinding met de ander te houden. Ik gebruik dit verhaal nu vaak als voorbeeld naar mijn jonge kaderleden toe.

WERKTHEMA: GEVANGEN IN PATRONEN

4. (60) Deneutralisator

We worden door de meldkamer gestuurd naar de Zoutkeetsingel, alwaar een mevrouw stemmen uit de muur hoort komen. Mijn leermeester, de door de wol geverfde hoofdagent, zucht. *Twort zeikâh pik. Het is weear volle maan...*

De kleine benedenwoning staat stampvol protserige meubeltjes. Voor de ramen kanten gordijnen met een gouden rand en afgezet met rouches. Het schilderij van het huilende zigeunerjongetje in eikenhout lijst, hangt boven de bank met pluche paarse kussens.

'Wat is r an de hand mevrâuwjtje', spreekt de hoofdagent op vriendelijke toon. *'Ur koume allemaal stemme ùit de muuâhr agent en dat mot ech stoppe. Ik ken ur nie van slape en ik mot dinge van ze doen en dat wil ik nie...'*

De schriële Haagse dame kijkt angstig en hoopvol naar de hoofdagent. *'U hep vedaag geluk mevrouâhtje. We hebbe net een nieuwe déneutrisator in gebrùik tege stemme ùit de muuâh...'*

De hoofdagent laat de vrouw trots zijn grote Motorola portofoon zien. *'Deize déneutrisator wèis preisies an waahr de stemme zitte en met deeize stemmencrème leg ik ze drie maande ut zwèige op'*

Tot mijn verbazing pakt de hoofdagent het grote gele vetkrijt uit zijn zak, normaliter bestemd om voertuigen bij aanrijdingen mee af te tekenen. *'Looup u maahr met mei meeh en wèijs me maahr an as U wat hoâhrt'.* Om het geheel wat geloofwaardiger te maken, draait de hoofdagent zijn pet achterstevoren. Op zijn tenen loopt hij door de woonkamer, daarbij zachtjes gevolgd door de Haagse dame. *'Daahr',* schreeuwt het oude schriële dametje en wijst met haar gerimpelde hand naar een plek op de muur.

De hoofdagent houdt de portofoon tegen de muur en drukt op de squelch knop. De portofoon begon luidt te ruisen. *'U heb heilemaal gelèijk mevrouâhwtje, dit apparaat lieg nie'.* De hoofdagent pakt zijn vetkrijt en tekent een dikke vette cirkel op het behang. *'Zau, die zwègt voâhrlaupig wel effe, mevrouâhwtje, waahr zit de volgende??'*

Opnieuw lopen beiden op hun tenen door de woonkamer. Het oude dametje raakt helemaal overtuigd van de werking van de déneutrisator en na 20 minuten is de hele woning voorzien van enorme gele cirkels op de muren. Van waar ik sta tel ik er al tien. Ook de huilende zigeunerjongen is tot zwijgen gebracht. Om de eikenhouten lijst staat nu een enorme vette cirkel nadat de portofoon luid gillend tegen de muur gehouden is.

Terug bij het startpunt zette de hoofdagent zijn pet weer recht en kijkt de dame aan. *'Ut werk een maand of drie mevrouâhwtje, dus zodra U weâhr stemme hoâhrt mot U maahr belle naahr ut berauo en vraag U maahr naah mèn'*

De dame bedankt de hoofdagent hartelijk voor zijn hulp. Exact drie maanden later gaat de telefoon over bij de wachtcommandant. Het is onze schriële oude Haagse dame. De stemmen beginnen weer en ze vraagt naar die aardige hoofdagent en zijn déneutrisator.

WERKTHEMA: CREATIEF SPELEN MET GRENZEN

Voorpublicatie uit Deel III

4 reflecties

De verhalen leggen oerdilemma's of dieperliggende thema's bloot. Dilemma's waarmee we allemaal in ons werklevens geconfronteerd worden. In een apart deel worden bij ieder verhaal reflecterende vragen gesteld. Doel is dat je het eigen professionele handelen beter leert kennen en het mogelijk aanpast, zodat je een bekwamer beroepsbeoefenaar wordt. In deze voorpublicatie hebben we de reflecties opgenomen bij de vier geselecteerde verhalen uit deel II.

1. (1) Koffie

Reflectie

Samenvatting

Een unithoofd heeft een belangrijke ontmoeting met een officier van justitie. Hij beschrijft zijn innerlijk oplopende spanning tussen 'het moeten maken van beleid' en 'de waan van de dag'. Hij voelt zich verscheurd en raakt daardoor uit verbinding met zichzelf en zijn gesprekspartner. Een fatale vergissing zorgt er voor dat er weer een verbinding ontstaat.

Reflectievragen:

Hoe los jij de spanning tussen hectiek en rust doorgaans op?

Ken jijzelf ook situaties dat het je niet lukt om op eigen kracht een oplossing te vinden voor dit weerbarstige dilemma?

Maakte jij al eens vergelijkbare, bevrijdende, gebeurtenissen mee? Zo ja, maak dan het bovenstaande verhaal af vanaf het lachen tot en met de effecten op de voortgang van het werk.

Nabeschouwing

Blunders zoals het morsen van de koffie zien wij als een 'wakkerschuddende' handeling. Je wordt hierdoor van binnenuit –via je spierenwil- wakker voor de werkelijkheid. Het 'gevoel van teveel moeten' als innerlijke druk, verlamt in onze optiek de integratie van voelen, denken en willen.

De 'spierenwil' neemt het even over om de impasse (het niet geïntegreerd zijn en dus niet effectief kunnen handelen) te doorbreken. Wij beleven in dit verhaal twee werkelijkheden. Er is dus sprake van zowel innerlijke als uiterlijke hectiek die de verteller niet meer met zijn IK kan bemannen. Voor ons is het koffie-incident een bijzondere vorm van een onbewust gelukte handeling, met slechts het prijskaartje van de stomerij...

2. (37) Toeval

Samenvatting

We zien een team dat een geweldspleger, met psychische verschijnselen, moet aanhouden. Ze bereiden zich goed professioneel voor. Zoals verwacht volgt er verzet en een gevecht. Door een menselijke fout ontstaat er een moment waarop alles stil valt. Dan komt uit onverwachte hoek de oplossing. Door een 'onbewust gelukke handeling' van de verteller (intuïtie) kan de aanhouding alsnog succesvol worden afgerond.

Reflectievragen voor de lezer

Wat is voor jou de doorslaggevende factor bij deze succesvolle aanhouding?

Herken jij in jouw beroep dit type 'onbewust gelukke handelingen'? Hoe hangt dat samen met professionaliteit?

Wat zou jij in jouw team kunnen leren als je dit soort gebeurtenissen zou uitwisselen?

Nabeschouwing:

Veel mensen hebben de neiging om situaties als deze toevalstreffers te noemen. Juist het 'niet weten' (met andere woorden handelingsverlegenheid) geeft ruimte aan je intuïtie. Wij stellen dat gehoor geven aan je intuïtie uiterst professioneel kan zijn. Dit gaat zeker op als er, net als in dit verhaal, een goede voorbereiding aan vooraf is gegaan.

3. (63) Fouten zijn feestartikelen

Samenvatting

Een oude rot in het vak van leidinggevende blik terug op een blunder van lang geleden. Hij verhaalt wat hij in de loop van de tijd heeft ontwikkeld. Hij tilt zijn ervaring op tot een leerervaring en weet dit in alle kwetsbaarheid met jonge, aankomende leidinggevendenden te delen.

Reflectievragen:

Door dit verhaal wordt duidelijk dat de verteller (uit onzekerheid?) zich groter maakte door het over 'wij' te hebben in plaats van over 'ik'.

Wat zijn jouw trucs als je onzeker bent?

Welke persoonlijke levenslessen deel jij met jongere en/of oudere collega's?

Waarom wil jij wel/niet een voorbeeld zijn voor anderen? Welke kansen zie jij om dat ook daadwerkelijk doen?

Nabeschuiving:

Fouten kunnen feestartikelen worden voor zowel de enkeling als de werkgemeenschap mits je er lerend mee omgaat. Wij zien in dit verhaal heel veel kansen voor dialoog tussen generaties en/of startende en ervaren professionals.

Wij vragen ons af of de gebruikelijke 'meester in leeftijd altijd ouder en meer ervaren' in de huidige tijd nog wel van toepassing is. Met wederzijds respect over dit vraagstuk te spreken, is volgens ons van groot belang voor de levenskracht van hedendaagse organisaties.

4. (60) Deneutralisator

Samenvatting:

De verteller vertelt hoe hij met verwondering toekijkt hoe zijn leermeester al zijn creativiteit en begrip aanwendt om een vrouw die overstuurt is te kalmeren.

Kampvuurtje

Het kampvuurtje is een andere vorm van verwerken van het verhaal. Op die manier kun je een verhaal ook tot een leerverhaal maken. Dat kan door dicht bij het verhaal te blijven of door het een tweede leven te geven in het kader van een ander doel. In ons geval hebben we dit verhaal bewerkt volgens deze methodiek in het kader van ons boek.

Drie collega's praten na over de voor- en tegens van het handelen van deze hoofdagent.

Ayse Wat vind jij van dit verhaal?

Boris Ik ben diep onder de indruk. Wat een creativiteit en liefdevolle menselijkheid. Mevrouw voelt zich helemaal begrepen, gerustgesteld en erkend.

Cor Dat is misschien wel waar maar drijft hij ook niet stilletjes de spot met haar? Die grote gele kruisen en cirkels blijven wel echt in haar kamer staan als hij al lang vertrokken is. Noem jij dat liefdevol?

Boris Ja, want ... (wat zou jij, lezer, aanvullen?)

Ik niet, want ... (wat zou jij, lezer, aanvullen?)

Ayse In beide standpunten zit wat waarin ik mee kan gaan. Wat ik me echter ook afvraag is zoals jij zegt Cor dat de kruisen blijven staan en wat de gevolgen daarvan zijn voor mevrouw. Maar ook wat zijn mogelijk andere gevolgen? Wordt mevrouw afhankelijk van deze ene hoofdagent? En willen we dat?

Boris Natuurlijk niet. Ik begin al pratend met jullie ook kansen te zien voor een vervolg. De hoofdagent kan wat mij betreft hetzelfde doen. Hij zou volgens mij nog effectiever zijn als hij ook meteen contact legt met de buurtwerker, de woningbouwvereniging, de arts, etc.

Cor En wat mij betreft zou een teamdiscussie over professionele levenskunst de eerstvolgende keer op de agenda van het werkoverleg mogen.

Ayse Wat bedoel je daar mee?

Cor Dat ik het jammer zou vinden als de professionele creativiteit aan banden zou worden gelegd door 'platte' regels. Het gaat hier namelijk niet om regels maar over uitgangspunten en achterliggende waarden. Dáár zou ik het gesprek in het team over willen hebben.

*) De kampvuurtjes zijn net als de lantaarnpalen metaforen die geïntroduceerd zijn door Harry Kunneman. De kampvuurtjes staan voor de kant van de leefwereld, waar het gaat om existentiële thema's. Daar tegenover staan de lantaarnpalen voor de wereld van de strategie, het beleid (de systeemwereld).

Dit deel gaat over de kracht van een verhaal en de ongelooflijke hoeveelheid leerkansen die daaruit ontstaan. Het is een verdieping op de functie van verhalen voor individuen, teams en hele organisaties. Er wordt ook een verdieping gegeven op dieperliggende thema's. Er wordt bijvoorbeeld aandacht besteed aan de functie van humor, wat cynisme is en wat verhalen daarbij kunnen betekenen of doorbreken. Er wordt ook ingegaan op de essentie van lerend werken in relatie met de kracht van het verhaal. Daar waar in het boek zelf deel 4 begint, vind je nu een inhoudsopgave van dit deel.

Hoofdstuk 1. De stille kracht van verhalen

- 1.1. De mens is van nature geneigd tot vertellen
- 1.2. Verhalen brengen een zinvolle samenhang aan
- 1.3. Verhalen verbinden en helen
- 1.4. Verteller en publiek werken samen
- 1.5. Verhalen willen verteld worden
- 1.6. Het verhaal gaat...

Hoofdstuk 2. Het verhaal als blikopener

- 2.1. Meervoudig kijken én luisteren naar verhaal 'Bruggetje'
- 2.2. Op zoek naar de verborgen wijsheid van verhalen
- 2.3. Schatgraven met het team: een vorm van lerend werken
- 2.4. Teamleren met eigen belangrijke gebeurtenissen
- 2.5. Teamverhalen: opstapje naar organisatorisch leren
- 2.6. Organisatorisch lerend werken met verhalen

Hoofdstuk 3. Thematisch werken met verhalen

- 3.1. Zelfsturing; het oergeschenk van de menselijke vrijheid
- 3.2. Werktuigen: zoeken naar zin, helen en lerend werken
- 3.3. Werkthema: Spelen met grenzen
- 3.4. Werkthema: De kracht van humor
- 3.5. Werkthema: Moreel handelen
- 3.6. Werkthema: Gevangen in patronen
- 3.7. Werkthema: Vakmanschap is meesterschap

Hoofdstuk 4. Ons kompas: de menselijke maat

- 4.1. Ons anker: Zelfsturing in vrijheid
- 4.2. Windrichtingen
  - 4.2.1. Windrichting: begeerten
  - 4.2.2. Windrichting: vermogens
  - 4.2.3. Windrichting: groot weten
- 4.3. Werktuig Lerend werken
- 4.4. Ons werkmateriaal; de leerstof

Hoofdstuk 5. Op weg met verhalen; reizen met lerend werken.

Over de auteurs

Gea Koren MA (1960)

'Ook de meester blijft leerling van het leven'

Gea gelooft in 'levenslang leren' aan de universiteit van het (werk)leven. Rode draad in haar (werk)leven is het leren van volwassenen. Zij doceerde Nederlands en ontwikkelde lesstof voor volwassenen die leren en werken combineerden in deeltijdopleidingen. In vervolg daarop werkte zij als organisatieadviseur en specialiseerde zij zich van supervisor naar begeleidingskundige.

Momenteel begeleidt Gea als adviseur, trainer en supervisor ontwikkelingsprocessen op individueel, team en organisatieniveau.

Gea pakt zaken op een eigen-wijze, onconventionele manier aan. Haar humor helpt om lichtvoetig weerstanden te overwinnen.

Zij zoekt qua werkomgeving steeds naar plekken waarbij pionieren, ontwikkelen en innovatie een rol spelen. In het bijzonder voelt zij zich aangetrokken door organisaties met een maatschappelijke betekenis. Dat bracht haar naar organisaties in het onderwijs, de gezondheidszorg en bij de politie.

Vertellen is in deze organisaties als vanzelfsprekend geïntegreerd in de professionele beroepsuitoefening. Omdat vertellen appelleert aan een heel oud en universeel gevoel, is Gea ervan overtuigd dat verhalen in elke organisatie van toegevoegde menselijke waarde kunnen zijn.

Wil je meer weten? Kijk dan op haar site: www.korensupervisie.nl
Wil je een email verzenden? Mail dan naar: gea@korensupervisie.nl

Maria Ratering (1946)

'Vertellen en leren is onze natuurlijke aanleg'

Maria is al levenslang gefascineerd door het leren van volwassenen. In 1984 richtte zij de Praktijk voor Interactioneel Leren op. De aanleiding was, dat zij steeds weer getroffen werd door de diepgewortelde gedragspatronen die fundamentele veranderingen in mensen en organisaties lijken tegen houden. Daar wilde ze iets tegenover zetten.

Met haar expertise 'Lerend werken' wil zij een bijdrage leveren aan het creëren van meer dialogische werkgemeenschappen, waar menselijke maat weer uitgangspunt is. Waar oprechte interesse voor collega's normaal is. Waar we met elkaar de moed op brengen om 'de plek der moeite' te betreden en onze verschillen in ervaring en expertise leren te gebruiken voor het creëren van een gezamenlijke en duurzame toekomst voor allen.

Maria is ook een grote liefhebber van verhalen. Zowel de grote literaire als de kleine, die door ons 'helden in het dagelijkse leven' volop verteld worden. Steeds gaat het daarbij om de grondvragen: waar kom je vandaan? Wie ben jij? Waar ga je heen? Welke toekomst kies jij? Luisterend naar deze verhalen raakt ze steeds weer geïnspireerd door de rijkdom aan beelden die, als we er bewust bij stil staan, ons de weg wijzen naar een betekenisvol leven.

Wil je meer weten? Kijk dan op haar site: www.zelfsturendleren.nl
Wil je een email verzenden? Mail dan naar: info@zelfsturendleren.nl

John Tamerus EMTP (1959)

'Verhalen bepalen voor een groot deel de cultuur van een natie, bedrijf of gezin'

John is een echte diender. Na zijn middelbare school volgde John in 1977 zijn politieopleiding. In de jaren daarna werkte hij afwisselend bij de surveillancedienst, de recherche en een aantal specialistische diensten. De laatste 20 jaar gaf hij bij de politie en Koninklijke Marechaussee leiding aan verschillende researcheteams en bekleedde hij verschillende (bestuurs-)functies bij charitatieve organisaties.

Zijn loopbaan wordt gekenmerkt door z'n betrokkenheid bij organisatie- en cultuurveranderingen. Verhalen en metaforen vormden voor hem de brug naar het veelal nieuwe en andere. Hij gelooft in de kracht van een goed verhaal en een goede metafoor. Verhalen kunnen een geweldig instrument zijn om veranderingen, cultuur, houding of gedrag op een laagdrempelige manier bespreekbaar te maken. Daarnaast zijn verhalen een gemakkelijke inspiratiebron voor iedere organisatie, groep of individu. Een goed verhaal wijst de weg.

In zijn werk zoekt hij permanent naar vernieuwing, verbinding en humor. Het verhaal is voor hem vaak hét gereedschap om te laten zien wie je bent en waar je voor staat. De manier om kennis en informatie over te dragen en teams te vormen. Dé weg om zingevingvraagstukken aan te pakken en een organisatie cultuur te vormen.

Wil je een email verzenden? Mail dan naar tamerus@solcon.nl

ZWARTE KOFFIE

STERKE VERHALEN

101 politieverhalen, 1001 leerkansen

De ruggengraat van dit boek zijn de verhalen van dienders die dagelijks met beide benen in onze samenleving staan. Het is een bijzonder kijkje achter de schermen van deze bijzondere beroepsgroep. Het zijn de avonturen, emoties en lessen van gisteren en vandaag.

In vogelvlucht wordt de geschiedenis van de politie verteld en waar bepaalde cultuurkenmerken hun oorsprong vinden. Humor, cynisme, macht, eigenwijsheid en creativiteit bijvoorbeeld.

De verhalen leggen oerdilemma's of dieperliggende thema's bloot. Dilemma's waarmee we allemaal in ons werkleven geconfronteerd worden. In een apart deel worden bij ieder verhaal reflecterende vragen gesteld. Doel is dat je het eigen professionele handelen beter leert kennen en het mogelijk aanpast, zodat je een bekwaam beroepsbeoefenaar wordt.

Het laatste deel gaat over de kracht van een verhaal en de ongelooflijke hoeveelheid leerkansen die daaruit ontstaan. Thema's worden uitgediept en er wordt dieper ingegaan op een visie op lerend werken in relatie met de kracht van het verhaal.

Als schrijvers nodigen we de lezer uit om te lachen, te verbazen, te verwonderen, te denken, te discussiëren en te kijken of er iets zinnigs is uit te halen voor ieders persoonlijke ontwikkeling.

Gea Koren

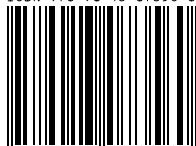

Maria Ratering

John Tamerus

ISBN 978-90-13-07356-0

9 789013 073560 >

 Kluwer
a Wolters Kluwer business